

Μια φανταστική περιπέτεια στο δάσος

Ένα καλοκαιριάτικο μεσημέρι εγώ και η φίλη μου η Ελισάβετ πήγαμε μια εκδρομή στο δάσος για πικνίκ το έτος 2016.

Μόλις φτάσαμε στο πανέμορφο δάσος η φίλη μου η Ελισάβετ και εγώ στήσαμε τα πράγματα για το πικνίκ και κάτσαμε. Εκεί είδαμε δύο θάμνους, τη σπατζιά και τη λατζιά. Ξαφνικά ακούσαμε ένα παράξενο θόρυβο, μα νομίζαμε πως απλά ήταν το θρόισμα των φύλλων.

—Τι ωραίος που είναι ο ήχος των φύλλων,είπα της φίλης μου της Ελισάβετ.

Τελικά όμως ήταν ένας λύκος που όρμηξε μπροστά μας και σιγά, σιγά πλησίαζε περισσότερο κι εμείς πηγαίναμε πίσω, πίσω.Ξαφνικά,πέσαμε κάτω.Εμείς φοβόμασταν τόσο πολύ επειδή μας πλησίασε πάρα πολύ κι έφτασε απο πάνω μας.

__ Τι θα κάνουμε τώρα Ελισάβετ; ρώτησα.

__ Βρήκα μια ιδέα, είπε η Ελισάβετ.

Η Ελισάβετ βρήκε μια ωραία ιδέα:

__ Πολίνα θα του ρίξω μια μπριζόλα για να φύγει μακριά ή για να καταλάβει ότι τον φοβόμασταν, είπε η Ελισάβετ.

__ Επιτέλους έφυγε ο κακός λύκος! είμαστε ελεύθερες μας έσωσες τη ζωή μας Ελισάβετ ευχαριστώ, είπα.

__ Τίποτα ήταν εύκολο, είπε η Ελισάβετ.

Μετά απο λίγο ξαναήρθε και δεν είχαμε άλλη μπριζόλα να του ρίξουμε. Όμως ήρθε για να μας πει ευχαριστώ.

__ Ευχαριστώ που μου δώσατε μια μπριζόλα να φάω, είπε ο λύκος.

Εμείς ξαφνιαστήκαμε.Γίνεται ο λύκος να μιλάει;

Επίσης καθώς παίζαμε, μας ρώτησε ο λύκος:

__ Μπορώ να παίξω κι εγώ μαζί σας; ρώτησε ο λύκος.

__ Ναι, μπορείς αλλά δεν έχεις χέρια όπως εμάς για να πιάσεις την μπάλα, είπα εγώ.

__ Καλά,δεν πειράζει δεν θα παίξω,είπε ξανά ο λύκος λυπημένος.

__ Τώρα νιώθω άβολα,πάρα πολύ άβολα,είπε η Ελισάβετ.

Αισθανόμασταν τόσο φόβο στην αρχή και στο τέλος αισθανόμασταν άβολα και λύπη που δεν μπορούσε να παίξει μαζί μας ο λύκος.Επίσης γιατί γίναμε φίλοι με τον λύκο, του ζητήσαμε να έρθει μαζί μας στο σπίτι μας για να τον γνωρίσουμε στους γονείς μας αλλά αυτός είπε:

__ Δεν μπορώ να αφήσω τους φίλους μου και να φύγω να πάω εκεί που δεν ξέρω που πάω.

Έτσι φύγαμε απο το δάσος και ο λύκος έμεινε με τους φίλους του στο δάσος.ΤΕΛΟΣ.

Πολίνα Χατζηιωάννου

Τάξη Ε΄